

VSOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE
HRVATSKE
PUTEM
TRGOVAČKOG SUDA U PAZINU
na posl.br. 1 ST-179/2020

Pravna stvar:

DUŽNIK : SAN SERVOLO d.o.o., Novigrad, Sveti Servol 7 b, OIB:
06467366354, zastupano po osobi ovlaštenoj za zastupanje
imenovanom od strane suda Saši Zeba, zastupani po Aleksandru
Puhu, odvjetniku iz Pule

ČLAN DRUŠTVA: SRĐAN ČERVAR, OIB: 95809605711, BUŽINIJ-BUSINIA, SVETI
SERVUL 7/B, zastupan po Aleksandru Puhu, odvjetniku iz Pule,

RADI: utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka

ŽALBA DUŽNIKA I ČLANA DRUŠTVA

I. U označenom pravnoj stvari, i dužnik je kao svog punomoćnika odabrao Aleksandra Puha, odvjetnika iz Pule, Leharova 1, pa molimo da ubuduće sva pismena, kao i druge obavijesti dostavljate na adresu punomoćnika.

Dokaz: punomoć u prilogu

II. U skladu sa člankom 378. stavkom 1. Zakon o parničnom postupku, a u vezi sa člankom 10. Stečajnog zakona osoba dužnik zastupan po osobi ovlaštenoj za zastupanje imenovanom od strane suda i član društva podnose žalbu na rješenje Naslovnog suda od 19. ožujka 2021.

Žalba se podnosi iz svih Zakonom dopuštenih razloga.

Pravilno primjenjujući odredbe Stečajnog zakona prvostupanjski sud je donio odluku na temelju dostupnih mu činjenica i dokaza uvažavajući odredbe kako članka 16. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske kao i odredbe članka 16. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske.

Dodatno se ističe u vezi rokova da je postupljeno u skladu sa člankom 29. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske, a u vezi s člankom 6. Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u vezi brzine postupanja, a isto je naglašeno i u odlukama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-8638/16, PŽ 8441/16 ili PŽ 1337/17-2 od 1. ožujka 2017 u vezi odredbe članka 115. stavka 3. Stečajnog zakona.

Uvažavajući odredbu članka 132. Stečajnog zakona osoba ovlaštena za zastupanje stečajnog društva smatra da iz dostavljene dokumentacije ne proizlazi da imovina stečajnog dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova postupka odnosno da je neznatne vrijednosti. Naime, iz izvješća privremenog stečajnog upravitelja na strani 9. proizlazi da dužnik nije prezadužen te da imovina dužnika iznosi preko 1.3 milijuna kuna dok je vrijednost obveza cca 900 tisuća kuna pa je u omjeru navedene dvije vrijednosti vidljivo zašto žalitelji dolaze do zaključka da dužnik nije prezadužen.

Iako je sud brižno cijenio da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka odnosno da nenaplaćena potraživanja odnosno novčane tražbine, ne predstavljaju likvidnu imovinu dostatnu za namirenje troškova stečajnog postupka, jer se samim potraživanjem neizbježni troškovi koji nastaju u stečajnom postupku ne mogu podmiriti, a niti je bez raspoloživih novčanih sredstava, moguće pokrenuti odnosno voditi postupak radi prisilne naplate tih potraživanja, a koji postupak bi u konkretnom slučaju bilo potrebno voditi, ipak je vidljivo iz bruto bilance da je vrijednost postrojenja i opreme veća od dugova.

U tom pravcu se ističe primjenjivo stajalište, a prema stavu žalitelja, Visokog trgovačkog suda RH iz odluke PŽ-1333/08-3., od 19. ožujka 2008.:

„Međutim, prvostupanjski sud još treba upozoriti da činjenice koje proizlaze iz obrazloženja prvostupanjskog rješenja, ali i iz navoda predlagateljeve žalbe, ostavljaju dvojbu o tome jesu li u konkretnom slučaju uopće ispunjene pretpostavke za primjenu odredbe iz čl. 63. SZ-a. Naime, sukladno odredbi st. 1. čl. 63. SZ-a (slučajevi u kojima se otvoreni stečajni postupak ne provodi), ocjenu o nedostatnosti donosi stečajni sudac onda kada tijekom prethodnog postupka utvrdi da se imovinom dužnika neće moći pokriti ni troškovi toga postupka, jer imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti. Iz činjenica o čijem postojanju ovaj sud zaključuje iz predmetnog spisa može se zaključiti da dužnik ima imovinu koja je dostatna za pokriće svih troškova postupka, pa i za namirenje dijela vjerovničkih tražbina. Postojanje dužnikove imovine u takvom obujmu isključuje primjenu odredbe čl. 63. SZ-a.“

Nadalje, u skladu sa odredbama članka 132. stavak 1. SZ ako se tijekom prethodnog postupka utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna niti za namirenje troškova tog postupka ili je neznatne vrijednosti, stečajni sudac će donijeti odluku o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka. U tom se slučaju stečajni postupak neće provesti i na odgovarajući će se način primijeniti odredbe članka 286. – 292. SZ.

Dakle tek po pravomoćnosti rješenja od 19. ožujka 2021. se donosi rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka.

U skladu sa člankom 16. stavkom 5. Stečajnog zakona prijedlog za otvaranje stečajnog postupka se može povući do donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka, dakle do donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka potrebno je podmiriti dugovanje prema predlagatelju, u konkretnom slučaju RH.

Tome u prilog rješenje PŽ-8562/15-3 od 30. prosinca 2015. u kojem je navedeno: *“Kako bez ispunjenja svih kumulativno propisanih pretpostavki (aktivne legitimacije predlagatelja i postojanja kojeg od stečajnih razloga) u trenutku donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nema zakonske osnove za otvaranje stečajnog postupka, pravilno je prvostupanijski sud odbacio prijedlog predlagatelja.”*

Nadalje, u skladu sa člankom 128. stavkom 9. Stečajnog zakona ako dužnik do zaključenja prethodnog postupka postane sposoban za plaćanje, sud će postupak obustaviti, a troškove provedenog postupka u tom slučaju je dužan naknaditi dužnik.

Dakle, ukoliko bi do donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka račun dužnika bio odblokiran i isto se dokaže sudu utoliko sud obustavlja prethodni postupak.

Ovo sve u skladu sa odlukom Ustavnog suda RH, U-III-4963/2008 od 30. 03. 2011.:

„11. Prof. dr. sc. J. G., Katedra za građansko procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, svoje pravno mišljenje o predmetu obrazlaže, pored ostalog, sljedećim stajalištima:

“(…)

Istražno i oficiozno načelo u stečajnom postupku mnogo je naglašenije no u parničnom postupku. (...) Aktivna legitimacija vjerovnika, dakle, vjerojatnost postojanja njegove tražbine, sasvim sigurno se može okvalificirati kao činjenica koja je od važnosti za stečajni postupak, jer od toga ovisi ne samo donošenje rješenja o pokretanju prethodnog postupka u kojem će

se utvrđivati postojanje stečajnog razloga, već i donošenje rješenja o otvaranju stečajnog postupka. (...) Treba jasno istaknuti da bez valjane aktivne legitimacije i postojanja stečajnog razloga u trenutku donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nema zakonske osnove za otvaranje stečajnog postupka. (...)"

12. Prof. dr. sc. S. P., Katedra za trgovačko pravo i pravo društava Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, svoje pravno mišljenje o predmetu obrazlaže, pored ostalog, sljedećim stajalištima:

"(...)

Pritom je za postupak povodom ustavne tužbe ključno pitanje vjerojatnosti postojanja tražbine, kao što, po mome sudu ispravno, to navodi i podnositelj ustavne tužbe Činjenica jest da je u drugom, ranijem sudskom postupku nedvojbeno utvrđeno da tražbina RH kao (navodnog) vjerovnika ne postoji. To, uostalom, potvrđuje i sam (navodni) vjerovnik (str. 6. prvi odlomak ustavne tužbe), no unatoč tome podnosi prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. (...) Drugim riječima, to znači da svatko onaj tko smatra da ima tražbinu može učiniti da dođe do otvaranja stečajnog postupka, makar takve tražbine nema. U konkretnom slučaju, jasno je da tražbine RH prema dužniku nema (jer je tako utvrđeno ranije u sudskom postupku). Unatoč tome, dužniku nije omogućeno da prigovori tvrdnjama vjerovnika i da pridonese dokaze da tražbina vjerovnika ne postoji. (...)"

IV. Slijedom navedenog predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji žalbu kao osnovanu i na temelju čl. 380. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a ukinе rješenje prvostupanjskog suda i vratiti ga na ponovni postupak

ČLAN DRUŠTVA I DUŽNIK p.p.

Aleksandar
PUH
Odojjetnik
Aleksandar Puh